

Gutnisk bondesamling på Lojsta slott.

Den gotländska "bondens dag" firad under
värdiga former i gassande högsommarsol.

Gotlands orfsförbund av RLF hade i år förlagt sin traditionella sommarfest till Lojsta slott där den ägde rum i går under det mest idealiska festväder. Den gassande solen var dock stundvis ganska besvärande och publiken sökte förklarligt nog efter så skuggrika platser som möjligt inne bland skogsbynens buskar. I pauserna under festen passade en och annan t. o. m. på att ta sig ett dopp i Slottsträskets svalkan de vatten föga aktande på dess bottens förrådiska struktur.

Om man tar i betraktande konkurrensen från olika festligheter på andra håll och det lockande badvädret var publiktillslutningen dock god. Det var även fullsatt på bänkarna framför musikestraden, någon exakt publik-siffra är till följd av det vidlyftiga festområdet svår att ange, men arrangörerna räknade med att inemot ett par tusen personer besökte festen, och det är ju vackert så. Dagen var alltigenom lyckad och det ligger frestande nära att göra en dagsaktuell omskrivning av initialerna till Riksförbundet landsbygdens folk med avseende på samvaron. Denna omskrivning skulle i så fall vara roande, lärorik, festlig, en riktig gotländsk bondedag.

Den blågula flaggan vajade framför vikingahallen och RLF-standaret hade sin plats utanför musikestradens barriär, båda symboler för dagens samling. Festen inleddes vid halv tvåtiden med en pampig gotländsk brudmarsch och Romins polska utförda av Bäckstädetrion plus Karl Hägg och en ackompanjatrix, fru Edit Johansson. Härfter höll ordf. i Gotlands orfsförbund av RLF lantbr. *Ivar Hoppe*, hälsningsanförandet. Han yttrade bl. a. följande:

»Gotlands orfsförbunds av RLF sommarfester ha redan blivit traditionella. Vi jordbrukare behöva i dessa för oss svåra tider hålla ihop, vi behöva komma tillsammans för att lära känna varandra och utbyta tankar med varandra. Vi behöva lära oss att gemensamt arbeta på att skapa jordbrukarklassens välstånd. Vi begära ej att få något för intet, v

men vi fordra skäligen betalt för vårt arbete. Vi fordra att när de övriga samhällsklasserna höjt sina inkomster, en del med flera hundra procent, så skola vi åtminstone inte som verkligen är förhållandet få våra inkomster minskade. Medan staten gått i författning att skaffa andra samhällsklasser semester, vilket i en del fall skett på vår bekostnad, har den ej

(Forts. å sid. 4.)